

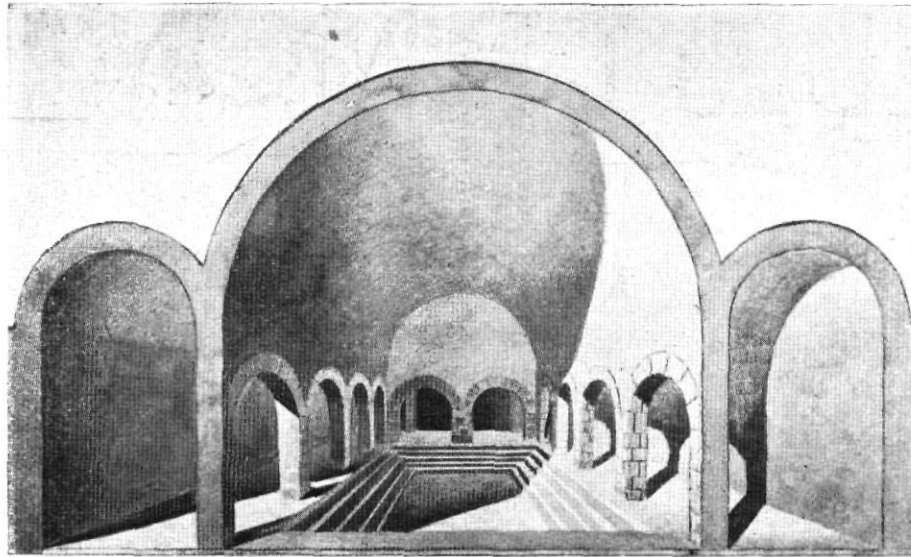
subjectes a dolences, varen començar a buscar medis saludables i remeis naturals, conservant a la memòria els d'aplicació en cada enfermetat i exposaven els malalts a la plaça pública per a posar de manifest a tots el medicament que curava o danyava, i així, de l'observació dels remeis, que aplicats vàries vegades en una mateixa enfermetat aprofitaven,

varen venir els homes a formar la medicina, del que es dedueix que aquesta va tenir el seu origen en la necessitat.

Són les aigües termals un remei molt general i actiu, si bé és cert que no són totes iguals, ni causen els mateixos efectes. Les d'aquesta vila, són un remei segur i especial per a curar els dolors reumàtics i restablir el malalt en el seu estat de salut, encara que estigui completament immobilitzat.

Molts casos extraordinaris podrien citar-se o notar-se per a manifestar els diferents efectes que causen aquestes aigües, fins en enfermetats molt greus, si bé no és igualment prompte a tots el restabliment de la salut, però segur sempre al cap d'algun temps.

Una llarga i constant experiència permet poguer afirmar, sense temor a equivocar-se, que les aigües termals de Caldes de Montbui reanimen poc a poc, amb suavitat insensible, però al mateix temps amb segurerat i fermesa, les forces radicals del sistema nerviós, visceral i ganglionar, i usades amb discret i juiciós criteri clínic, són de molta eficàcia per a curar la major part de les enfermetats cròniques en què no existeix degeneració

Termes romanes

visceral ni lesió interna que alteri l'estructura íntima dels teixits i la forma primitiva de l'organització.

No és possible establir regles exactes i

peratura que es vol i aplicar-les amb profit als diferents temperaments i naturalesa dels malalts i al variat caràcter de cada enfermetat. Es molt convenient també

subjectar-se a un règim dietètic i a certs cuidados en l'alimentació i demés preceptes higiènics.

Es tan rica i abundosa la deu d'aigües minerals termals amb que la naturalesa ha dotat aquesta vila, que ademés dels hotels-balnearis amb manantial propi i abundant, hi ha, disseminades per la població, tres fonts públiques i contínues que els veïns usen en l'economia rural i domèstica, essent la principal la del Lleó, situada a la plaça avui de la República.

La Font del Lleó abans d'ésser restaurada

segures sobre les diferents formes d'aplicació d'aquestes aigües perquè l'indicació pràctica particular en cada cas es troba naturalment i lògicament subordinada a les circumstàncies individuals del malalt, complicacions de l'enfermetat i a les variables circumstàncies de l'estat atmosfèric.

Encara que existeix la preocupació, casi rutinària, de que la primavera i tardor són les temporades més a propòsit per a fer ús d'aquestes aigües, quedant així alguns amb els seus dolors quan podrien

Set bons edificis es distingeixen pel seu aspecte exterior, disposats en diferents carrers de la vila. Cada un d'aquests set edificis són altres tants hotels-balnearis públics amb el seu nom respectiu, i són per ordre alfabètic: Broquetas, Forns, Remei, Rius, Solà, Termes Salut i Termes Victòria. En tots hi ha la mateixa qualitat d'aigua, confort i servei de taula i hidroteràpia a satisfacció de les necessitats del malalt i per a fer el més agradable possible l'estància dels forasters.

AVELI XALABARDER

